

Ukrainian
57-0417

ДРУГИЙ ПРИХІД ГОСПОДА
The Second Coming of the Lord

April 17, 1957
Jeffersonville, Indiana, USA

By
William Marrion Branham

This book may be freely distributed or reproduced on a non-commercial basis and is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 License. See www.biblebelievers.org/messagehub for details on this license.

Тут надію, радість там.

Зараз давайте тихенько, коли направимо свої погляди ось сюди, заспіваємо м'ярко.

Ось при імені Христовім,

В час бажаний ми впадем.

і на небі славнім, новім

Проголосимо Його Царем.

Наш Христос /благословенне Його ім'я/ дає серцям

Тут надію, радість там.

Наш Христос /наш Христос/ дає серцям

Тут надію, радість там.

Зараз вже початок десятої, хвилин сім або вісім на десятую. Не так пізно, можете розходитись по домівках, приходьте завтра ввечері і ми разом будемо радіти благословіннями нашого Господа, будемо раді вашій присутності. А тепер я зауважив, десь дванадцять, чотирнадцять рук сьогодні ввечері піднялось за зцілення. Якщо буде багато хворих людей, ми оголосимо один вечір для служіння зцілення, можливо в суботу ввечері і в неділю теж. Якщо побачимо, що не зможемо прийняти всіх в неділю, візьмемо в суботу ввечері. Подивимось як вийде. Зараз я - я молю, щоби благословення Божі рясно перебували на кожному із вас, і хай Він буде з вами і благословляє вас до тієї пори, поки ми знову не зустрінемось завтра ввечері.

Давайте зараз схилимо наші голови в короткій молитві, і я попрошу пастора підійти сюди і розпустити в словах молитви.

ДРУГИЙ ПРИХІД ГОСПОДА

Отець наш Небесний, коли ми приходимо до Тебе сьогодні ввечері в це прекрасне ім'я Господа Ісуса, ми такі щасливі, наближуючись до цих святих днів, знаючи, що це величний час на землі. Це коли була принесена всеоб'ємна Жертва, щоб звільнити бідних, грішників, які заблукали і не втрачайте цю велику надію, яка сьогодні в наших серцях, на те, що одного разу Він прийде знову. І підходячи до цієї кафедри сьогодні ввечері проходячи через двері, почув слова старої пісні: "Перші десять тисяч років у нас буде великий тиждень повернення додому", нагадує, як багато років тому назад ми зустрічались тут, в Скинії, ще до того, як почалось велике пробудження по всьому світі.

І, Отець, Бог, ми просто леліємо ці думки. І душа радіє, що ми знову повертаємось, щоби розпочати ще одне із тих старомодних пробуджень, коли грішники прагнуть милості, і коли відступник знову все приводить в порядок з Богом, і Головним на зібранні являється Святий Дух, Який володіє і керує, і через Слово приносить нам Хліб Життя. І ми молимося щоб Він день за днем служив нам на цьому пробудженні, зціляв хворих і страждених; освятив кожного віруючого; і здобув славу із цих зусиль, які ми прикладаємо. Бо ж, Отець, Бог, ми просимо це тільки в честь і славу Імені Твого. Амінь.

Це щоб виконати обіцянку, яку я дав одинадцять років тому назад. Довгий час не виходило цим зайнятись, щоби накінець повернутись в Скинію для пробудження. І тепер, ми знаємо, що наша невелика Скинія по вмістимості не підходить для пробудження, але ми тут просто потіснимось як тільки можемо на декілька наступних вечорів, на славу Божу.

І я люблю проводити зібрання в церкві. Ми проводили їх в багатьох місцях: на стадіонах, і на природі, і на аренах, але коли проходить в церкві, то це якось по-іншому. Здається, що спілкування більш приємне, більш близьке, коли ти в церкві. На відкритих аренах, в світських місцях, ми вдячні за можливість знаходитись там... /чисте місце на плівці – ред./ пригніченість, подібна демонічній силі, яку потрібно здолати, перш чим пробудження взагалі почнеться. І потім, коли приходиш в церкву, це місце, де перебуває Бог, приходиш на зібрання в дім Його.

Сьогодні ми раді знову бачити багато знайомих обличч, які я зустрічав багато років тому назад в завершення мого служіння тут, в Скинії.

Бачу тут Брата Грейма і Брата Куртіса, і Сестру Анжі, і Сестра Герті тут і Брат Кокс і Сестра Кокс, і о-о так багато вас, Сестра Спенсер і Брат Спенсер, і всі ви тут. Ми такі щасливі. Мама і пані Слогхтер, і брат ось тут, вас просто так багато, як раніше... Скільки вас тут з того часу, коли ми починали, я маю на увазі, коли я поїхав, щоб пробудження пішло даліше. Дозвольте бачити ваші руки. По всій церкві сьогодні, тільки подивіться на руки. Це просто чудово.

І ми знаємо, що пробудження приходить тільки від Духа Святого. Саме він приносить пробудження. Ми самі цього зробити не можемо, ми можемо тільки прикласти зусилля і потрібно, щоби Бог благословив це зусилля, і ми віримо, що Він обов'язково благословить.

По дорозі я говорив своїй дружині... у мене навіть не було можливості повечеряти сьогодні ввечері, надто зайнятий. Вчора тільки о другій годині дня я одягнув сорочку, піднявшись вчора вранці з ліжка. Це через телефонні дзвінки. І якраз о другій годині терміново зателефонували про доктора Сема Едере з Луїсвілля. І коли... А потім так багато інших дзвінків, і ветерани. Один із госпіталю сказав: "Ми ж кожний раз чекали. Там же було таке нещастя, очікування, просто жах якийсь". І просто крик і плач звідусіль, сотні служителів.

І я кажу вам, ми живемо в один із найвеличніших днів, які коли-небудь знав світ, в один із найвеличніших часів. І я такий радий бачити в серцях людей голод за більшим від Бога.

Зараз я всім серцем молюсь про те, щоб на це була воля Божа.

І, до речі, деякі люди стоять там позаду. Випадково... У нас є тут місце, лавка, чи не могли би ми якось поставити цю лавку? Декілька жінок або хто-небудь ще, хто стоїть позаду, щоби ми, можливо, могли б... Сюди, чому би деяким із них чи кому-небудь просто не пройти сюди, вперед, і сісти тут на лавочку. Може бути... Брат Бен, ми раді бачити тебе тут, останній раз ми бачились з тобою в Сан Фернандо Веллі, в Каліфорнії, декілька тижнів тому.

І тут є місце, якщо ви хочете підійти, ви-ви, люди, які стоять там позаду. І тепер, якщо ви хочете підійти, ну то проходите просто вперед. Тут на платформі є додаткове місце, і декілька додаткових місць тут, і їх розсадять за вівтарем. Ми хочемо, щоб вам було зручно, наскільки це можливо.

І я сказав своїй дружині, що я пообіцяв собі, з Божою допомогою, я не маю наміру довго проводити служіння, хочу говорити хвилин тридцять, якщо Господь дозволить. І це само по собі буде чудом, тому що я-я

радості, ніж коли-небудь раніше в своєму житті". Бог благословить вас. Добре, благословить вас Бог, леді, яка сидить тут. Я подумав, якраз тепер прийшов час, щоби ви теж підняли руку. Може ще хто-небудь скаже: "Я дійсно став іншим, брате Бранхам, я вірю, що вийду сьогодні із цієї церкви, усвідомлюючи швидко наближення Христа. Я вийду звідси, щоб жити іншим життям. Благодаттю Божою я буду християнином. Я вірю, що Бог прикликав мене"?

А якщо Він прикликав тебе, ти Його. Перестань загравати зі світом! Давай тепер живи для Нього. Скажи: "Я покаюся у всіх своїх гріхах, і зараз приймаю Христа як свого Спасителя". Буде ще хто-небудь перед тим, як ми закінчимо? Є? Благословить тебе Бог брате, благословить вас Бог. Це добре. Такий радий, що і ви це зробили. Добре.

Зараз початок ночі, небагато... ми не хочемо до цього нікого примушувати, ми хочемо відпустити раніше, щоб могли знову прийти завтра ввечері.

Перед тим як ми закінчимо, якщо тут є хворий, підійми руку і скажи: "Помолись за мене, Брат Бранхам". Добре, ось п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять рук, одинадцять, добре, зараз тринадцять, чотирнадцять, добре, п'ятнадцять. Давайте схилимось.

Благословенний Небесний Отче, Ти бачив ці руки. І, о -о, вони тут з якоюсь метою. Можливо, вони християни, але їм дуже потрібна Твоя допомога. І ми усвідомлюємо, Господи, що Ти викликав через Давида, сказав: "Не забувай всіх благодійств Його, Котрий прощає всі наші беззаконня, Котрий зцілює всі наші захворювання". Я молю, щоб Кров Христа зійшла на них і вони повністю зцілились, щоб насолоджуватись наступними зібраннями. Даруй це, Господи. Ми просимо це в Ім'я Христа. Амінь.

Давайте зараз встанемо, заспіваємо: "Ім'я приклич Христове".

О... приклич Христове

Як дитя... /Давайте повернемося один до одного, потиснемо

руки, поверніться, потиснемо один одному руки/

Він прийде до тебе спішно

і свій мир пішле навік.

Наш Христос /наш Христос/ дає серцям

Тут надію, радість там.

Наш Христос /наш Христос/ дає серцям

бачить вас біля вітваря. Це цілком вірно. Якщо ви не жартуєте, Бог теж не жартує. Та все ж послухай мене, мій друже, не можна бути половинчатим, потрібно широко мати це на увазі.

Тепер давайте помолимося. Благословенний Небесний Отче, сьогодні в цей вечір, на початку цього пробудження, коли наш час уже пролетів і вже трохи припізнались, я молю Тебе, будь милостивий до цих людей. І даруй, Всемогутній Боже, щоби... сьогодні ввечері в цьому будинку піднялись, по крайній мірі, рук двадцять, що вони потребують Христа. О Боже, це їх душі. Дух, Масло майже згоріло. І більше його не буде. Коли в лампі чи в посудині догорить остання крапля, більше не буде Масла налити в світильник. Вони усвідомлюють, що знаходяться в останніх днях. І поза Христом у нас на землі більше немає ніякої надії. І сьогодні я прошу, Господи, щоби яким-небудь шляхом в цю серйозну хвилину, важливу, щоб Ти зараз послав Святого Духа, який побудив їх підняти руки, і спас їх від гріховного життя. Даруй це, Отче.

І перш ніж закінчити це зібрання, хай будуть буквально десятки таких, багато викрикуючих від Духа Святого. Хай в цьому баптистерію один за іншим христяться в дорогоцінне ім'я нашого Господа Ісуса Христа, в Пасхальний ранок, повстануть в оновленому житті. О, вічний благословенний Отче, я молю, щоб Ти благословив їх. Даруй це, Господи.

І тепер, саме в цю мить, хай їхнє рішення буде щирим, хай вони приймуть Тебе просто там, де сидять. Біля вітваря і довколо, все заповнено людьми, і ми молимося, щоб ти дозволив цим людям сьогодні ввечері стати Твоїми слугами. В Ім'я Христа.

Поки наші голови ще схилені, я хочу задати вам одне дуже важливе запитання. Ті, хто тримав руку, і ті, хто молиться, я знаю, ви не підняли вашу руку просто так, щоб це побачили. Ви зробили це, тому що Дещо підказало вам. І вашою піднятою рукою ви говорите: “Брат Бранхам, я вірю перед Богом і цими людьми, я вірю, що сьогодні дещо сталося в моєму серці, що починаючи з цього вечора я буду іншою людиною”. Чи не піднімете ви свої руки, ті хто піднімав свою руку, скажіть: “Я вірю”. Благословить вас Бог, леді. Бог благословить вас, вас, вас, вас. Чудово. І там позаду, хай благословить вас Бог.

Ще хто-небудь підійме руку, скаже: “Я вірю просто тепер”? Благословить тебе Бог, брате. “Господь говорить до мене сьогодні ввечері”... Бог благословить вас, леді, там позаду. Бог благословить вас, молода леді. Господь прямо тепер говорить до мене, що дещо сталося в моєму серці, і я вірю, що від цього пробудження у мене буде більше

просто не можу відразу швидко розпочати. І, але я-я просто повинен постаратись, і через... І потім, в наступний раз ми ... це завтра ввечері...

Сьогодні ввечері моя тема: *Другий прихід Господа.*

І завтра ввечері – Спомин Вечері Господньої і я хочу говорити про Спомин Вечері Господньої з точки зору Старого Заповіту. І ми... Завтра ввечері офіційно Спомин Вечері Господньої, оскільки це вечір, в який був зраджений наш Господь. І це офіційний Спомин Вечері Господньої. А після служіння завтра ввечері, після звичайного служіння проповіддю, після цього у нас буде Спомин Вечері Господньої. І всі запрошуються прийти разом з нами і-і прийняти участь у виконанні цієї славної вказівки, яку наш Господь Ісус залишив нам.

А потім наступного вечора, по волі Господа, так як це вечір Розп'яття, я хочу говорити, можливо з іншої точки зору, ніж ви почуєте по радіо про Розп'яття.

І потім, в суботу ввечері – Погребіння. В неділю вранці о шостій годині – ранкова, о десятій годині – служіння хрищення, якщо буде кого христити, а потім ранкове Пасхальне Послання.

В неділю ввечері, по волі Господа, ми очікуємо коротку проповідь про Доказ Воскресіння і служіння зцілення. Звичайні служіння зцілення, подібні до тих, що проходять на наших зібраннях – на звичайних зібраннях – в наступну неділю ввечері. І якщо ви ніколи не бачили цього, і ваші друзі ніколи не бачили наявних свідчень воскреслого Ісуса, я надіюсь, що Він зробить це, як робив в минулі роки на зібраннях – з'явиться просто тут і вчинить те ж саме, що Він чинив, коли був тут на землі. І ми з нетерпінням очікуємо того часу, прийдешнього, який гряде.

Так-так, проходите вперед, влаштовуйтеся зручніше. Можливо завтра ввечері ми зможемо роздобути десь декілька стільців? Можливо в приміщенні для проведення похоронів або ще де-небудь, дістати декілька додаткових крісел, можливо дістати де-небудь зі сторони. Ми хочемо, щоб всім було зручно, наскільки це можливо.

Хто із вас любить Господа всім своїм єством? Тепер давайте просто направимо свою любов до Христа і послухайте. Ми тут не заради якихось віровчень, ми тут для того, щоби поклонитися Господу. І саме сюди ми всіх запрошуємо: і різної віри, різного кольору шкіри, соціального стану, все це тут просто немає значення – ми просто приходимо поклонитися Господу. І буде півгодини старомодного співання пісень і-і перед тим, як почнеться служіння.

І тепер, завтра ввечері я постараюсь почати саме так, як сьогодні, а саме, якщо можливо, о восьмій годині і закінчити як можна швидше, щоби знову могли прийти на наступний вечір.

І тепер, ласкаво просимо всіх. І наші гості, для вас завжди двері відчинені, приходьте для спілкування, і як тільки служіння закінчиться, ви, люди з церкви, які ходять сюди, дивіться, щоби потиснули руки всім, кому тільки зможете, просто будьте... Просто заберіть перешкоди і насолоджуйтесь цим чудовим часом. І навіть не знаєте, що наш Господь може звершити, зараз час Пасхи, і ми передчуваємо великі діла.

Тепер в благословенному Слові, я бажаю лише прочитати один-один вірш або пару рядків із Євангелія від Св.Луки, 15 розділ, 8-го вірша:

8.Або яка жінка, що має десять драхм, коли згубить драхму одну, не засвічує світла, і не мете хати, і не шукає уважно, аж поки не знайде?

9.А знайшовши, кличе приятельок та сусідок та каже: "Радійте зо мною, бо знайшла я загублену драхму!"

Так ось, можливо здається, що це досить дивне писання до теми про Другий Прихід Христа, і – але тут говориться про Другий Прихід Христа. І це важлива тема, яка зараз стоїть перед нами, є однією із найбільш актуальних тем у всьому Святому Писанні. Ніщо не має такого важливого значення, як Прихід Господа Ісуса. Оскільки, якщо Він не прийде, ми виявимося неправдивими свідками, наші мертві, які в могилах, загинули, і нам не залишається ніякої надії, якщо Ісус явно не прийде вдруге.

І в самому – в цьому світлі, так важливо було в самому світлі Другого Приходу, що цей святий тиждень, до якого ми наближуємось, що Ісус, коли Він вперше наближався до нього, в самому переддвер'ї Хреста, Він дуже мало говорив про Свою смерть, і погребіння, і воскресіння. Він більше говорив про Свій Другий Прихід, ніж про Свою смерть, погребіння, і воскресіння. Тому, в такому світлі, це, повинна бути, дуже важлива тема.

В Старому Завіті набагато більше Писань, що мають відношення до Другого Приходу Христа, ніж до його Першого Приходу. Тепер, після того, як звершено викуплення, все, що стосується людської раси, засновано на Другому Приході Господа.

Так ось, є різні релігії, є різні напрями і різні теологічні вчення, та тільки наша Християнська релігія засновується виключно на смерті, погребінні, воскресінні і Другому Приході Господа. О-о, це важливе питання. І коли ми зараз наближуємось... по моєму щиросердечному переконанню, ми

І час Господа близький, коли всі ці знамення і чудеса, і десятки тисяч інших речей, які зараз відбуваються, вказують на це, всі ознаки вказують. Уже темніє. В церкві відчувається охолодження. Здається, що пробудження закінчилось. Згасають його останні сплески. І в такий момент ми опиняємось в перелюбі. Як Він поступить? Він скине нас зі своїх колін і скаже: "Відійдіть від Мене, ви, що чинили беззаконня!"

Якщо зараз тут є хто-небудь, хто хотів би, щоби про нього ще раз згадали, я прошу просто зараз, в цю хвилину, підійміть свої руки до Господа, скажіть: "Я віддаюся зараз і кажу, що благодаттю Божою з сьогоднішнього вечора і надалі, з допомогою Божою, я буду жити істинним життям". Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. І тебе, брат, і тебе сестра, і тебе молода леді, і вас пане, тебе брате, вас ось тут, ось там, і вас, молодий чоловіче.

Якщо тут є чоловік, який ще не спасений і скаже: "Брат Бранхам, згадай про мене, я ще не був народжений заново. Я знаю, що не був". Послухайте, ви не спасені до тих пір, поки не народжені заново, ви тільки повернулись до Чогось лицем, але коли приймаєте Христа, ви народжуєтесь заново. Скажіть: "Брат Бранхам я ще ніколи Цього не приймав. Я знаю, що я неправий. Я зараз підіймаю свої руки і кажу: "Згадай і про мене також. Я ще не спасений. Я ще ніколи-ніколи навіть не пробував служити Христу, але я хочу поспробувати. Помолись за мене Брат Бранхам: "Чи не підійме хто-небудь свою руку? Чи є тут хоч одна людина, яка ніколи не була християнином, яка бажає підняти свою руку і сказати: "Згадай про мене, брат в молитві". Благословить тебе Бог, синку. Хто-небудь ще скаже: "Згадай про мене, брат". Благословить вас Бог, пані. Хто-небудь ще: "Згадай про мене, брат, я хочу зараз повірити в Господа Ісуса і прийняти Його як свого Спасителя". Благословить тебе Бог, брате. Добре.

Недавно хтось критикував мене і казав: "Брат Бранхам, чому ти говориш: "Підійми свою руку" ?" Послухайте, тут не знайдеться нікого іншого, хто вірив би в заклик вівтаря більше, ніж я. Я вірю, коли приходять до вівтаря, це добре, але це не спасає вас. Справа в вашій думці, і вашому рішенні про Христа. Ви скажете: "Ну, якщо я підійшов до вівтаря!" Це добре. Але, брати, чи усвідомлюєте ви, що коли ви підіймаєте руку, ви порушуєте усі наукові закони? Ваша рука по природі, по закону гравітації повинна звисати вниз. Якщо ви підіймаєте руку, це демонструє, що в вас є Надприродна Істота, яка може не підкорятись законам природи, може підняти руку до свого Творця. В вашому серці щось прийняло рішення. Бог бачить, як ви підняли руки, саме так, як Він

вас по руці і говорить: “Дороженька, я кохаю тільки тебе?” Ви б сказали: “Ти лицемір, забирайся з моїх очей!”

Що, якщо б ... Подумайте про це, містер. Ми не лише заручені, ми вже заміжні. Церква заміжня за Христом. Ми Дружина Христа, народжуємо на світ дітей. Як би вам сподобалось, якщо з глибокою любов'ю до своєї дружини приходите на ніч додому, а у неї багато маленьких дітей, і тоді ви дізнається... і коли вона входить, о-о, нігті її можуть бути нафарбовані /це звичайно, якщо ви в світі/... Ви можете... Вона може виглядати як ніколи гарною, але ви вже знаєте. Подумай про це брат, якщо ця жінка цілувала іншого чоловіка, якщо ці руки, які обіймають тебе, говорить що кохас, а ти знаєш, що це що – вона кохає і інших теж, кохання її фальшиве. Кохання її фальшиве, вона не належить тобі, вона належить і іншим теж. Якщо в тобі залишилось хоча б трохи чоловічого ти зкинув би її з своїх колін. Подумай, що б ти відчував тоді. Подумай про це, леді, якщо твій чоловік прийде додому, і не тільки це, але ще і розносить захворювання від цих аморальних актів.

І, о-о дорогі мої, церква вся з'їджена цими духовними венеричними захворюваннями, різними там – ізмами і тому подібним. Все невірно! Боже будь милосердним! Друзі, Ісус гряде. Одного разу ввечері у нас більше не залишиться часу, або одного разу вдень. Ви краще перевірте себе тепер. Давайте помолимося.

Хто із вас скаже: “Брат Бранхам, – голови схилені, руки підняті, – згадай мене в своїй молитві, Брат Бранхам. Я приходжу сьогодні ввечері, я прийшов сюди не для того, щоб мене побачили”? Хай благословить вас Бог. Тільки погляньте на руки. “Я прийшов сюди не для того, щоб мене побачили, я прийшов про дещо дізнатися. І я вірю, що Бог проговорив до мого серця, коли ти проповідував, і я усвідомлюю, що я не правий. Я – я хочу бути справжнім, істинним Християнином. Я хочу щиро любити, що коли піду до свого Господа і прихилю коліна, я хочу щоб Він обійняв мене, сказав: “О – о мій коханий!”

Пам'ятаєте Соломона, як він про це говорив? “Кохання моє, давай прогуляємось в гранатовім саду, прогуляємось по саду приємностей”. Як він говорив, що губи її подібні до бутонів троянди і таке інше. Як він кохав свою дружину і говорив: “Підійди, підемо і насолодимось повнотою нашого кохання”.

Коли ви схиляєтесь біля вівтаря для молитви, чи настільки щире ваше серце, чи настільки чиста ваша душа, що ви говорите: “Господь Бог, давай любити один одного, – і ви вірите – так, мій Коханий, я кохаю Тебе!” Чи ви займались блудом? Загравали із світом?

живемо саме напередодні Його Другого Приходу. І наскільки я це розумію в світлі Писання, для Церкви немає ніякої надії, крім Другого Приходу Господа. Світ, в своєму дикому демонічному стані, повністю вийшов з-під контролю всіх штучностворених людиною організацій у світі. Ні королі, ні диктатори більше не можуть утримувати владу в своїх руках, демократія теж більше не може тримати в покорі, не залишилось ніякої надії, крім Другого Приходу Господа Ісуса.

І тепер найбільш жахливі часи для невіруючого і грішника, які він тільки бачив, тому що час страшного суду зовсім не за горами. І цей же час – найбільш благословенний для віруючого – незабаром його викуплення. Сьогодні всі люди на землі поділяються на віруючих і невіруючих. Одних Господь прийде забрати, а інших прийде осудити; з Його приходом одних Він благословить, а інших прокляне, при Своему з'явленні.

І оскільки це так життєво важливо, я вважаю, що якраз перед – швидше напередодні нашого невеликого пробудження, нам слід серйозно подивитись в Писання і побачити наскільки ми до цього близькі. Якщо би я захотів дізнатися про час, то подивився би на свій годинник. Якщо би я захотів дізнатися про день тижня, в який ми живемо, або місяць року, я би заглянув у календар. І якщо я хочу дізнатися про час наближення цієї великої події, я дивлюся в Слово Боже. Воно розповідає про той час, коли він уже близько. Бо в Біблії сказано: “Коли все це почне збуватись, підійми свою голову, твоє викуплення близько”. Цей час близький.

Для Івана, у Об'явленні, на острові Патмос це так багато означало, що коли він побачив попередній огляд Приходу Господа, коли він побачив прокляття, яке сходило на невіруючого і благословення, яке пробуває на віруючому, він викликнув: “Гей, гряди, Господь Ісус!” Після того, як він побачив, ці події перед Його приходом, це настільки схвилювало його серце, що він викликнув: “Гей, гряди, Господь Ісус!” І коли весь період церкви пройшов перед його поглядом, і він побачив все в цілому, як це відбудеться, тоді він викликнув: “Прийди, Господь Ісус!” Повинно бути це славно, що Прихід Господа зовсім близько.

Ісус, коли його учні почали дивитись на тілесне чи звичайне, на все земне... Так ось... на цьому хотілося б зупинитись на декілька хвилин. Не обов'язково тільки тілесне відволікає нас, іноді просто природні речі відволікають нас. Слуги Ісуса або його учні вказували Йому на міський храм, на Єрусалим, великий храм, де Бог в Своїй славі Шекіна явився в Святе Святих. І коли вони розповідали Йому про те, як добре були

укладені ці каміння, як під великим Божим керівництвом ці каміння, витесували у всіх куточках світу і складали разом, і за сорок років його будівництва не було навіть бриніння пили або стуку молотка. Він був так майстерно складений. І що Бог увійшов із Херувимами і показав силу Своєї Слави Шекіна, і яка у них була велика надія на цю велику церкву.

І Ісус сказав їм: “Не дивіться на все це”. Хоча це було святе місце, це було гарне місце. Це було місце, дім перебування Господа. Але Ісус сказав: “Не дивіться на це. Я скажу вам про те, що набагато величніше цього. Бо прийде час, сказав Він, коли не залишиться тут каменя на камені”.

Не важливо, як добре ми стараємось турбуватися про наші фізичні потреби, не важливо, як старанно ми працюємо на свою організацію, як старанно ми трудимось в церкві заради наших- наших церковних порядків; прийде час, коли все це зникне і промине.

Ісус почав їм це розповідати, і вони запитали: “Яке буде знамення приходу кінця світу?”

І Ісус почав відповідати їм: “Настануть часи, коли не залишиться каменя на камені. Почуєте про війни, і будуть чутки про війни, епідемії, землетруси повсюди”.

І одного разу в Каліфорнії, в Оклєнді, коли ми мали честь бути там на зібранні, тоді моя дружина вперше попала в землетрус. Я сидів в перукарні і я... кімната тільки трохи здригнулась, і по радіо швидко оголосили: “Почався землетрус”. Сказали: “Десь через вісім хвилин очікується ще”.

І я подумав: “О-о, що коли це останній?”

Я поспішив із перукарні, зустрів дружину, яка чекала мене на вулиці, зайшли в крамничку купити деякі листівки з фотокартками, щоб відіслати своїм близьким. І поки ми ще там знаходились, одне із найбільш неясних, дивних почуттів, які тільки можна відчутти, коли вся земля починає тряситися. Пляшки починають падати з полиць, димові труби на будівлях починають обвалюватись на переповнену вулицю, люди кричать і плачуть, коли від стін відвалюються шматки штукатурки. Великі будівлі в тридцять і сорок поверхів хитались в унісон, доки дим або порошок від розчину не піднялися вверх, як величезний гриб. І люди починають кричати і бігати, я сказав: “Це – перст Всемогутнього Бога, який проголошує “Рукописання на стіні”.

Ісус сказав: “Коли почуєте про землетруси по багатьох місцях”. На великій віддалі по трасі в землі були тріщини, десь по п'ять футів, і в

втомилась, щось надає вам сили. Це щось Бог дав вам для цієї мети. Це ваша частинка, якщо тільки вона вірна дружина.

Але що, коли ці губи в той же день або ще коли-небудь цілували іншого чоловіка? Що, якщо ви знаєте про це? Що, якщо ці руки обіймали іншого чоловіка? Тоді на ваших колінах – повна огида. Цей поцілунок пече, як поцілунок Юди. Ці руки, ви б не хотіли, щоб вони обіймали вас. О-о, вона може бути, вся причепурена, волосся в'ється, гарні карі очі, щоки рожевенькі, спідничка випрасувана, вона може бути дуже гарна, але якщо нема цієї щирої, не підробленої поваги, любові і довіри, їй би краще не сідати вам на коліна. Ви не хочете мати з нею нічого спільного, вона – вона для вас нічого не вартує. І не важливо, як вона прикрашає себе, все це не має значення до тих пір, поки вона не докаже, що вона справжня, щира кохана, і кохає тільки вас, і нікому крім вас не дарує своїх поцілунків; інші руки не повинні її обіймати, крім ваших, і ви знаєте це. Яке це почуття, яка вітха!

Це чоловік і дружина, це прообраз Христа і Його Церкви. І коли ви ходите в свою церкву, у вас можуть бути найкращі лавочки у місті, у вас може бути найвищий у місті шпиль, найкращий трубний орган, ви можете одягатися краще за всіх, ви можете співати як соловей, але все це, якщо ви цілуєтесь і заграєте зі світом, цей поцілунок на щоці Христа – зрадницький поцілунок Юди. Він не хоче мати з вами нічого спільного. Він дивиться на ваш шлюбний перстень і бачить, що монети нема; Він бачить, що любов зникла, це тільки про людське око. Він бачить, що вірність відійшла. Ви вчинили блуд зі світом. Ви ходите на танці і вечорниці з бугі-вугі, дивитесь на всі ці брудні телепрограми. Ви здійснюєте перелоб проти Христа, по відношенню до Нього, коли називаєте Його своїм Чоловіком. Біблія говорить: “Ти говориш: “Я багатий і ні в чому не маю потреби”. Але ж, Він сказав: “А не знаєш, що ти голий, нещасний, сліпий, бідний, і не знаєш цього”. Настав час, щоб запалити свічку і підмести дім. Прихід Господа близький.

Давайте декілька хвилин подумаємо про це, коли схилимо голови, добре? Підійди до піаніно, сестра.

Церква, чим ти займаєшся? В якому ти сьогодні стані. Коли ваші руки підняті в знак вірності, ви перевірили себе? Якщо ви заграєте зі світом, якщо поступате не так, як потрібно, твій поцілунок...

Подумай про це, чоловіче. Містер, я хочу задати вам питання. Це відноситься до жінок і до дівчат... Юна дівчино, що би ти сказала про свого нареченого, якщо б побачила, що він цілується і зустрічається з іншими дівчатами, а ви уже заручені з ним, а він підходить і погладжує

Мені не важливо, методист ти, баптист, п'ятидесятник, пресвітеріанець; приходьте давайте радіти разом. Коли настане той час, коли церква знайде свою братерську любов, коли церква знайде свою святу порядність, коли церква знайде своє місце у Христі, вона прикличе решту членів тіла: “Приходьте і радійте разом з нами”. Бог хоче, щоб Церква любила Його.

По-моєму, я говорив про якості чеснот жінки в неділю вранці. Як гарно, що може бути приємніше, ніж повернутись додому втомленим, коли Бог дав чоловікові дружину. Чоловік і жінка нероздільні, вони одне ціле. При створенні Бог спочатку створив їх обох разом і зараз у них єдине серце, душа, розум і все решту. Коли Він із праху земного створив чоловіка, Він відділив його від жінки. Коли Він створював Єву, Він не пішов створювати жінку, взяти ще праху, але Він взяв ребро із боку Адама і створив йому дружину. Адам сказав: “Вона кість від моєї кості, і плоть від плоті моєї”. Вони були єдині серцем, душею і тілом.

Це прообраз Христа. Бог не взяв Христову Церкву із віровчення, не брав Він її і із деномінації. Він взяв її із серця Христа, встроївши списа в Його бік, через Кров.

Мій брате і сестро, мене не хвилює, наскільки ви релігійні, якщо ви не знаходитеся під Кров'ю, ви – загублені. Ми поговоримо про це післязавтра ввечері і покажемо, як це життєво важливо. Але без Крові ви загублені.

Потім, коли Він створив цю дружину, вона стала другом. Щоб він любив її, вона була його частиною.

Тепер слухайте уважно. Ні одна людина ніколи не попаде на небеса, якщо вона не народжена знову. Я не маю на увазі говоріння на мовах, я не маю на увазі викрикування, я не маю на увазі танці, я не маю на увазі, що ви регулярно ходите в церкву, носите емблеми за свою вірність, все це непогано, але це не Те. Повинен бути абсолютний зв'язок в спільці між вами і Христом, доки ви не станете одне. Ви одне! А якщо ні, як...

Можете собі уявити, коли приходите пізно ввечері зморені, втомлені, знеможені? Ким би ви не були – фермером, механіком, проповідником, ким завгодно, увійдете; коли ви входите в свою затишну хатину, ви спішите зайти. Ви відчиняєте двері, а там, мила дружина зустрічає вас. Вона вся така гарна і прибранна. Вона підходить і цілує вас в щоку, вона говорить: “Дорогий, ти втомився”. Садовить вас в крісло, сама сідає вам на коліна, обіймає і гладить вас. Тоді вам здається, ніби ви й не

глибину на сотні футів в землю. В одному місці провалилась вся траса, і коли розколювалась, я подумав, що мало не насправді бачу перст Всемогутнього Бога, який говорить: “І будуть землетруси по багатьох місцях землі”.

На протязі дня вісім поштовхів різної сили трясли це місто. Пивні бари стояли з відчиненими дверима, і п'яні вивалювались на вулицю. Жінки прогулювались по вулицях напіводягнені, і все було так, ніби нічого не трапилось. Люди сьогодні настільки прив'язані до землі, що я не знаю, що потрібно зробити, щоби потривожити цю країну. Здається, що їх ніщо не хвилює. Вони не звертають уваги.

І одна людина зробила заяву, я чув це власними вухами, сказав: “Ви бачили, що я зробив? Це я стукнув кулаком. Я – супермен”.

І я подумав: “Яка богозневага!” Я ніколи так не задумувався про таку богозневагу, як тут у нашому рідному місті, коли вчора ввечері з'їжджав з траси на Джорджтаун; коли проїжджаєш звідси частину дороги, якраз перед тим, як виїжджати на нову трасу. Там височів величезний плакат, на якому було написано: “Він воскрес, в Ньому Життя”. І тут же наступний плакат, тільки ці два, проголошував: “Де пиво Бадвайзер – там життя!”.

Я подумав: “Яка богозневага!” Це богозневага і ніщо інше. І в Біблії говориться, що: “Перед Другим Приходом Христа люди будуть богозневажниками, що віддаються нечестивим пожадливістю, непримиренними і неправдивими свідками”. Яким же став світ в такому заблудженні!

Недавно в Індії, в Бомбеї, коли я зі своїм сином Біллі був на великому зібранні, де десятки тисяч індусів віддали своє життя Христу, прийшло велике застереження.

Так ось, я хочу, щоб ви звернули увагу на розум природи, і зненацька, по якійсь невідомій причині, всі пташки почали відлітати в село. Птахи зграями відлітали в село. І вони почали звертати увагу на всіх тварин, на овець і на биків. Але в Індії огорожі не такі як наші, це не дерев'яні огорожі, це високі, міцні кам'яні огорожі. І всі тварини почали забиратися геть від огорож, і відходити геть від будівель, виходили в чисте поле, і почали там збиратись в центрі поля. Потім зненацька почався сильний землетрус, обвалювались стіни, падали дерева, каміння, летіли уламки. А птахи все не повертались, і тварини залишались в полі, а людина ходила собі і думала, що все в порядку. Наступного дня відбувся ще один землетрус і зруйнував ще більше будівель, тільки

уламки летіли. А на третій день тварини повернулись за огорожу і птахи повернулись до міста.

О-о, Він, Хто дає їжу горобцеві, Він, Хто ввів свої створіння в ковчег, Він і зараз живе і править. І здається, що ці створіння розуміють Бога більше, ніж людина, яку Він створив на Свою подобу. В той час як людина богозневажає, Бог турбується про створіння землі, і вони відправились геть від високих стін. Вони загинули б, птахів розтиснуло б в тріщинах кам'яних стін, коли вони розхитувались взад і вперед.

Знамення Його Приходу... О, ми зараз живемо в великий день. Землетруси в багатьох місцях, епідемії, всі ці знамення, про які говорив Христос, виконуються. З моєї точки зору, єдине, що залишилось – це Прихід Господа. Він близький.

Ісус в-також в Своїй промові до Свого народу. Він говорив: “Навчайтеся притчі про смоковницю. Коли вона стає м'якою і випускає листя, ви говорите, що наближається літо. А коли побачите, як все це почне відбуватися, знайте, що час близький”.

Зверніть увагу, чим була смоковниця. Смоковниця завжди була єврейською нацією. Він сказав не тільки “смоковниця” але й інші дерева. “Коли бачите, як на смоковниці і всіх інших деревах розпускаються бруньки...” Так ось, Він говорив не тільки про смоковницю, але й про інші дерева.

Тепер давайте просто звернемо увагу, коли у неї починають розпускатись бруньки. Останні декілька років ми живемо в незвичайний час. У язичницької церкви було одне із найбільших пробуджень з часів - з часів апостолів; о-о, а тоді не у язичницької церкви було пробудження, то був час пробудження у юдейській церкві. Але язичницька церква за останні десять чи дванадцять років, пережила одне з найбільших в історії пробуджень.

Ми згадуємо про пробудження за часів Мартина Лютера, так звичайно, воно було великим, але це було тільки в Німеччині. Згадуємо про пробудження Веслея, яке було в Англії; воно поширилось сюди і на декілька Британських островів, але не мало особливого впливу. А пробудження Надприроднього, яке відбувається в наші дні, повністю охопило від моря до безкрайнього моря, по всьому світу, через радіо і журнали, і євангелісти поїхали всюди, люди не підтримують їх матеріально, а вони принесли пробудження, що десятки, десятки тисяч душ народились в Царство Боже.

Тепер, для того, щоб... було так пізно, що їй потрібно було запалити свічку. І вона взяла свічку, і вона взяла не тільки свічку, але і віник, і взялась підмітати в хаті.

О-о, брат! Якщо коли-небудь і була потреба запалити свічку, що несе Світло Євангелія, Святий Дух назад в церкву... Не тільки для емоцій, не для якихось фантазій, не для якогось емоційного піднесення, не для скакання від радості, але для того, щоб пережити і дослідити серце, коли люди приводять все в порядок з Богом. Так. Ми в кінці часу.

І вона запалила свічку, щоб стало світліше. І сьогодні, брати, тут потрібно запалити кожен свічку. І не тільки це, але вона взяла і віник, і сусіди бачили, як піднімалась пилюка. У неї в хаті справжнє прибирання, так як її чоловік повинен був ось-ось прийти. І якщо б він застав її без монети, вона була б “блудницею”.

Брат, ми – Церква живого Бога, в цей знаменитий час нашого життя нам належить перевірити себе, піти перед лице Боже, запалити свічку Слова Євангелії, перевірити себе і визначити, чи не загубили ми чогось, і особливо, коли ми бачимо все те, що гряде. Ми в кінці часу, Прихід Христа близько. В світі нема іншої надії для Церкви.

І подивіться, церква байдикує. У церкви більше нема совісті. Їх ледве розбудиш. В Біблії говориться, що вони досягнуть такого стану, коли скажуть: “Ось, наш Господь відкладає Свій Прихід”. Вони будуть гризтися і чинити один одному біль, і таке інше, і воювати всюди”. Зараз саме цей час. Все готове. Підійшов час, як і раніше, і все готове – Прихід Господа.

Лютеранська церква втратила своє світло. Методистська церква втратила своє світло. Баптистська церква втратила своє світло. Церква п'ятидесятників втратила своє світло. Здається, що не залишилось світла.

П'ятидесятники, віруючі Святості, поводять себе саме так як і методисти. Методисти ведуть себе так як і баптисти. Баптисти ведуть себе як лютеранці. Лютеранці ведуть себе як католики. І все це перетворилося у величезну масу гріха. Це так. Ми в кінці часу, в час Приходу Господа.

Так ось, вона приводила в порядок дім. Вона шкребла підлогу, мила стіни, знімала павутиння, вона не зупинялась до тих пір, поки не знайшла загублене. І коли вона знайшла, ось тепер вона скликала до себе своїх сестер – церкви.

Церква являється зарученою Дружиною Христа. І моніст, який належить носити Церкві, знаходиться в Галатам 5, який є любов, радість, мир, довготерпіння, благість, лагідність, доброта, терпіння. Це моніст, який слід носити в церкві, – братерська любов, доброта, товариство.

І ця жінка, коли... Повинно було б бути досить темно, коли вона зрозуміла, що загубила одну із монет.

О - о якщо церкві коли-небудь і потрібно було провести перевірку, дізнатися, чи всі монети у вас на місці, так це зараз. Вже темніє. Ті самі привиди і хмари розрухи цивілізації нависли над землею, всюди гріх і розпуста. Ми живемо в страшний час, коли ця нечистивість, люди ідуть в церкву просто для прикриття, люди ідуть в церкву, щоб поспробувати сховатись від своєї низькості, люди ідуть в церкву і сповідують християнство, а живуть як в світі: п'ють, курять, грають в азартні ігри, жінки непристойно одягаються, носять одяг, який не повинні одягати навіть в - в своїй гардеробні, виходять на вулицю перед людьми. А братерська любов – це дещо, яке мало не відходить в минуле. Ми загубили не одну монету, ми загубили практично все.

І наставляла ніч, і запам'ятайте, її чоловік повернеться, і якщо він виявить, що у неї немає однієї монети, це означало, що її позначили як “блудницю”.

І якщо вона осоромилась або занечистилась яким-небудь іншим шляхом, і люди це бачили, її вели до священика і приводили свідків, що її застали такою, і священик, побачивши, що вона – заміжня жінка, знімав з її моніста монету, по якій вона не поступала. Якщо вона заплямила свою цнотливість, знімали монету. І якщо вона була кокеткою, демонструючи свою невірність чоловікові, знімали монету. У всіх подібних випадках знімалась монета. І коли повертався її чоловік і виявляв, що її позначили, він негайно розлучився б з нею і не став би з такою жінкою мати ніяких справ. Йому не потрібна була така жінка.

І так, ставало темніше і темніше, коли вона усвідомила, що дещо загубила, ось повинен повернутись чоловік, а уже темніє.

Церкві обов'язково потрібно перевірити себе Словом Божим, нашу чистоту, нашу відданість, нашу вірність. Ми стали балакунами, пліткарями, курцями, обмовниками, розмальованими Єзавелями, весь перелік як поступають у світі. Християнська церква сьогодні пов'язана у всьому цьому, що її майже не відрізниш від інших. Час провести перевірку. Стає пізно.

В своєму несильному служінні, яке дав мені Господь, я бачив не один мільйон душ, які прийшли в Царство Боже. Задумайтесь над цим! Коли решта зі своїми сильними служіннями, які розносять по радіо і іншими способами мільйонам... Практично в кожному куточку земної кулі загорівся вогонь пробудження, з того часу, як я... з того часу пройшло майже десять років, з того часу, як я- біля десяти років тому назад, з того часу, як я - ми відправились в пробудженні. Ми знаходимось в кінці часу.

Тепер зверніть увагу, якраз перед цим Він тут пророкував і говорив: “Стіни Єрусалиму будуть топтані язичниками до тих пір, поки не закінчиться епоха язичників”. Магометяни ним оволоділи. Ми це розуміємо. І я хочу, щоб ви сьогодні поглянули на кризу, як Ізмаїл і Ісак, як і колись, не поступаються один одному просто в Єрусалимі, де цьому і було передбачено статись. А декілька років тому назад в Єрусалимі взагалі ледве можна було знайти євреїв.

Так ось, Ісус сказав: “Коли побачите як на смоковниці розпускаються бруньки”. Ось в великій кількості євреї були розсіяні по всьому світу; мільйони в Німеччині і в Італії, і в Сполучених Штатах, і по всьому світу. І Бог, як Він зробив в попередні роки, ожорсточив серце Фараона; Він ожорсточив на євреїв серце Муссоліні, і євреї були вигнані з Італії. Він ожорсточив серце Гітлера, і вони були вигнані з Німеччини. Він ожорсточив серце Сталіна, і євреї були вигнані з Росії.

А ви звернули увагу на газети, що ми, Сполучені Штати на стороні арабів? О, брат, рукописання на стіні! Бог сказав, хто благословить Ізраїль, буде благословенний, хто прокляне Ізраїль буде проклятий”.

Так ось, у мене вдома є фотокартка, або по-моєму, позичив її на деякий час, яку вчені назвали: “Три хвилини до опівночі”. Якщо вчені сказали: “Годинник ішов до трьох хвилин до опівночі”, і мені здається, зараз вони скоротили це десь до однієї хвилини до опівночі, коли відкрили водень або кисень, атом і всі ці сильні джерела енергії, які вони можуть використовувати, всього за п'ять хвилин могли б зробити повне знищення. Вони могли б буквально сьогодні за тридцять хвилин не залишити ні однієї живої душі на всьому Північноамериканському континенті. І все це знаходиться в руках жменьки безбожників, які ненавидять нас. І окрім того, наші баркаси і кораблі стоять на обох – всюди в Сибіру, в Угорщині і інших різних місцях, де стоять наші кораблі з ракетами такого ж типу на борту.

Брати, уже пізніше, ніж ви думаєте! Содом і Гомора не знали про те, що тієї ночі вони доживали свій останній час. Єгипет не знав, що ангел смерті, прихід якого був передбачений, пройде тієї ночі. В Перл Харборі

не знали про той наліт, який стався. Ми зважені на терезах і знайдені легкими! Ми близькі до кінця часу!

Що станеться, якщо... Просто в Москві, якщо б вони захотіли, могли направити свої ракети, керовані супутниками і локаторами, могли би опустити цю бомбу просто на Четверту вулицю Луїсвілля. Це так. Наші можуть стояти де-небудь в морі, на наших кораблях, і направити таку ж просто на Москву, якщо захочуть. Що станеться, брате мій, якщо почнеться цей жадливий обмін запуску ракет, і ця країна здригнеться, ми тут же випустили б саме такі ж і скинули на іншу сторону? Так або інакше, ми живемо на крихітній, тонесенькій, слабенькій корі землі, коли землетруси пожирають і пожирають до тих пір, поки вона не стане нагадувати виїдене яйце. Якщо станеться один великий вибух і ця лава товщиною у вісім тисяч кілометрів хлине в повітря, то сталося б саме те, що, як сказав Бог, так і буде.

Ми в кінці часу – ми прибули. Цього ніяк не зупиниш. Все це бідність... Можемо в кожному окрузі поставити по Ейзенхауеру і це не припиниться.

Ісус Христос сказав, що настануть такі часи і ми прибули. У смоковниці розпускаються бруньки.

На цій фотокартці далеко в Ірані, ви читали це в журналі “Погляд”, як вони взяли великі літаки і полетіли туди, і загрузували літаки євреями. Тисячі із них знаходились там ще з часів захоплення Вавилоном, знаходились там 2 500 років і залишалися там. Вони обробляли землю старими дерев’яними знаряддями. Вони навіть не знали, що Ісус був на землі. Вони нічого не знали окрім своїх старих юдейських традицій, звичаїв, за якими вони жили. І коли ці літаки приземлились і стали приймати на борт цих євреїв, щоб вернути їх на батьківщину...

Пророк передбачив 2500-3000 років тому назад і говорив: “Коли вони вийдуть із цього полону, Бог понесе їх на крилах орлів”. Пророк бачив як прилітають літаки, він бачив, як вони сідають і підбирають, і повертають на батьківщину. Він не знав, як це назвати, він просто... для нього були схожі на орлів, тому він сказав: “Їх понесуть додому на крилах орлів”.

І коли вони виходили із літаків, і молоді допомагали літнім, і у них взяли інтерв’ю. І спитали: “Ви повернулись на батьківщину померти?”

Вони сказали: “Ні. Ми повернулись побачити Месію!”.

О-о, останні декілька років величезні пароплави з літніми євреями на борту зі всіх кінців світу йшли в Єрусалим, літні і молоді, одягнені в національні костюми, йшли зі сходу і заходу. І над столицею Єрусалиму

розвівається давня шестикутна зірка Давида, найбільш древній прапор в світі, який не розвівався 2500 років – сьогодні визнаний національним. Смоковниця розпускає бруньки.

Єрусалим росте, Господь відроджує;

Язичників дні пораховані;

Знамень звершення, народів суматоха,

Повернись, о заблуканий, додому.

Той день відкуплення прийде

Від страху знемагає народ,

Світильник наповни і чистим бережи.

Погляд вгору! Викуплення близько.

Зараз пізніше, ніж ми думаємо. Ми не приходимо в церкву займати лавочку, ми не приходимо в церкву послухати гарну проповідь або послухати гарну музику. Все це на своїх місцях, але перш за все, ми приходимо в церкву, щоб звіритись з Богом і перевірити спасіння душ наших, бо день викуплення близько.

Ісус Христос, Син Божий, уподібнив це /Він сказав/ жінці. В темі нашої сьогоднішньої розмови ми знаходимо жінку, її чоловік пішов. І вона загубила із моніста одну монету / “моніст” – вінок, гірлянда із монет – пер./ . Зараз я спробую це пояснити.

Сьогодні, якщо жінка заміжня, їй належить носити шлюбний перстень, як знак того, що вона заміжня. Це щоб утримувати інших чоловіків від будь-яких залицянь до неї. Вони дивляться і бачать, що вона заміжня жінка.

В ті часи не було шлюбних перстенів, вони носили моністи

/називають це моністом/, який одягали на голову. В ньому було десять монет і він увінчував голову. І це був знак того, що ці жінки заміжні і чоловіки не повинні були до них залицятися; молоді хлопці не повинні були з ними фліртувати. Вони були заміжні.

Кожна із тих монет... Коли б тільки у нас був час /але його немає, я постараюся дотримати своє слово наскільки це можливо/, я міг би вам розповісти значення кожної монети. Вони розташовувались там, кожна монета визначала певну якість чеснот жінки. Перша визначала її любов до чоловіка. Друга – її обіцянка цнотливості жити для нього пристойно. І третя, і четверта, і п’ята, до дев’ятої і десятої. Якщо хочете це знайти, подивіться Галатам 5. Ви дізнаєтеся, що жінка зображує Церкву, а